

You are my love คุณนั่นแหละ! คือที่รักของผม

ตุ๊กตาดั้วมเต๋ยม : เขียน

1

ผู้ชายที่ชื่อ 'ไรเฟิล'

รัชดา ซอย XX

X Pub

ทุกสายตาถูกตรึงสะกดไว้ด้วยเรือนร่างได้ส่วนสัดที่โยกย้ายสะบัดร้อนแรง เร่งอุณหภูมิในผับให้เพิ่มขึ้น
อีกร้อยองศา ถึงแม้ว่าเซ็กมาฟิกาจะบอกเวลาเที่ยงคืนแล้วก็ตาม แต่ทุกคนในที่นี้ยังคงสนุกสุดเหวี่ยงและโห่เสตี
ปแดนซ์อย่างเร้าร้อนสุดพลัง ร่างระหงบนแดนซ์ฟลอร์กรีดรอยยิ้มหวานฉ่ำ พร้อมโปรยสายตาแพรวพราวไปให้
ผู้ชายทุกคนที่ให้ความสนใจและส่งสายตาโลมเลียมาให้เธอไม่ขาดสาย

“วู้วๆ ๗ ๗ ~~~...วืดวู้วๆ ๗ ๗ ~~~...!!!!!!”

เสียงผิวปากโห่ร้องขอบอกขอบใจของเหล่าชายหนุ่ม ดังกระหึ่มให้กับร่างระหงที่โยกย้ายเรือนร่างพล้ว
สะบัด ในชุดเดรสสั้นสุดเซ็กซี่สีม่วงตัดกับผิวขาวเนียนละเอียดของเธอ เห็นได้ชัดเจนเลยว่าในค่ำคืนนี้ไม่มีผู้หญิง
คนไหนจะเทียบรัศมีความร้อนแรงของเธอได้แม้แต่คนเดียว และแน่นอนว่าไม่มีผู้ชายคนไหนจะปฏิเสธสาวสวย
สุดเซ็กซี่อย่าง...แองเจลิน่า มัวร์ นางแบบสาวลูกครึ่งไทยฝรั่งคนนี้ได้เช่นกัน

หากถึงแม้จะมีชายหนุ่มหล่อ รวย มากหน้าหลายตาให้ความสนใจมากมายแค่ไหน แต่ในสายตาสีฟ้า
ดุจน้ำทะเลของแองเจลิน่ากลับมีเพียงชายหนุ่มเจ้าของเส้นผมสีบรอนซ์ทองในชุดสูทสีดำสุดเท่ ที่เอนร่างสูง
ราวกับนายแบบชั้นนำฟิงเคาน์เตอร์บาร์อยู่ไม่ไกลนัก และนัยน์ตาสีดำสนิทของเขาก็กำลังจ้องมองเธอเพียงคน
เดียว

ไรเฟิล...ชายหนุ่มหน้าตาหล่อร่าเริงกาจราวกับมีเชื้อสายของชาวตะวันตก หากแต่เลือดในกายกลับเป็น
เอเชียอย่างเต็มเปี่ยม ทั้งใบหน้าหล่อเรียวแหลมแต่คมคาย รับกับทรงผมซอยสไลด์สีบรอนซ์ทองสุดเท่ จมูกโด่ง
ร้นเป็นสัน ริมฝีปากเรียวบางสีแดงสดตามธรรมชาติน่าสัมผัส ดวงตาคมกริบรับกับคิ้วเรียวเข้ม นัยน์ตาสีดำสนิท
ที่แสบมีเสน่ห์ลึกกลับและมนต์ขลัง เพียงแค่ปลายสายตามอง 'ผู้หญิง' ที่เขาเล็งไว้ก็ติดกับได้ง่ายๆ ยิ่งเวลานี้ดวงตา
ของเขาแพรวพราวเป็นประกายเพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ ยิ่งทำให้ดวงตาคู่นั้นดูมีเสน่ห์ชวนหลงใหลอีกไม่รู้กี่
เท่าตัว ผู้ชายที่สามารถทำให้ผู้หญิงหัวใจเต้นแรงอย่างฉับพลันได้ง่ายๆ เช่นเขา มีหรือที่ผู้หญิงคนไหนจะปฏิเสธ
ได้ง่ายๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนัยน์ตาสีดำสนิทคู่นั้นกำลังสะท้อนภาพของเธอเพียงคนเดียว แน่แน่นอนว่าตอนนี้
สาวสวยอย่างแองเจลิน่าติดกับดวงตาทรงเสน่ห์แสนร่าเริงจากคู่นั้นเข้าให้แล้ว

หึ...

ไรเฟิลแอบยิ้มเยาะอยู่ในใจ เพราะดูเหมือนแผนการของเขาจะสำเร็จไปแล้วหนึ่งขั้น หากแต่เธอจะรู้หรือ
ไม่ว่าเธอเป็นเพียงแค่ 'เหยื่อ' ในเกมที่เขาเล่นกับเพื่อนๆ เป็นผู้เล่นก็เท่านั้น และกฎของเกมนั้นก็แสนง่าย ใครที่ได้

รับความสนใจจากสาวสวยที่ยั่ววนผู้ชายทั้งผับให้หลงใหลไปตามๆ กัน แต่ไม่คิดที่จะผูกพันกับใครอย่างแท้จริง
น่าได้ก่อน ถือว่าคนนั้นชนะและสามารถบัญชาสิ่งที่ตัวเองต้องการอะไรก็ได้กับเพื่อนๆ ในกลุ่ม

และในเมื่อข้อเสนอมันช่างเย้ายวนใจและหาโอกาสได้ยากยิ่งขนาดนี้ ใครปฏิเสธก็โง่เต็มทน!

ในขณะที่เพื่อนคนอื่นๆ ในกลุ่มพยายามเข้าใกล้และพูดคุยกับ ‘เหยื่อ’ ที่พวกเขาเล็งเอาไว้ มีเพียงไรเฟิล
คนเดียวเท่านั้นที่เอาแต่ยืนนิ่ง ตีมน้ำสีอำพันตรงเคาน์เตอร์บาร์ เพื่อรอคอย ‘เหยื่อ’ ในคำคืนนี้ที่เข้ามาหาเขาเอง
อย่างใจเย็น โดยใช้ดวงตาแสนยั่ววนทรงเสน่ห์คู่นี้แหละเป็นเครื่องมือ อย่างไม่หวั่นเกรงเลยว่าจะมีเพื่อนๆ ใน
กลุ่มของเขาคนไหนชิงตัดหน้าได้ก่อน

“มาคนเดียวหรอคะ ^^”

เสียงหวานดังขึ้นใกล้ๆ แต่ไรเฟิลยังคงแสดงท่าทีเพิกเฉย สายตาจับจ้องไปที่แอลเจลิน่าอย่างไม่วางตา
ก่อนที่ริมฝีปากจะกระตุกรอยยิ้มเจ้าเล่ห์แสนร้ายกาจนั้น แล้วหันไปหาสาวสวยข้างกายที่เดินเข้ามาทักเขาเมื่อสัก
ครู้

“ครับ มาคนเดียว” ไรเฟิลหันไปตอบสาวสวยในชุดเดรสสีน้ำเงินเรื่อร่าสุดเซ็กซี่ และนี่คือแผนการ
ที่เขาตั้งใจจะให้เป็น

หึ! ผู้หญิงที่ผู้ชายทั้งผับให้ความสนใจ จนไม่เหลียวแลสาวสวยคนไหน แถมยังยกระดับให้เธอเป็นควีน
ของบาร์ตีในคำคืนนี้อย่างแท้จริงน่า มีหรือจะยอมถูกหยามโดยการไม่ได้รับความสนใจจากเขาที่เป็นถึงหนุ่มสุด
ฮอตและร้อนแรงที่สุดใน X PUB แห่งนี้นะ

เธอจะยอมได้หรือที่ถูกเขาเพิกเฉย แถมยังสนใจผู้หญิงคนอื่น คนที่ไม่ได้โดดเด่นอีกทั้งยังเทียบรัศมี
ความฮอตของเธอไม่ได้เลยสักนิด

ขอบอกเลยว่า...ไม่มีทาง!

และมันได้ผลอย่างที่คาดไว้...เมื่อดนตรีเข้าสู่ช่วงโซโล่ แอลเจลิน่ากระโดดลงจากแดนซ์ฟลอร์ ทำให้ผู้คน
ที่อยู่เ็นวงล้อมด้านหน้าตริศมีออกไป แถมยังหลีกทางให้นางแบบสาวที่เดินฝ่าวงล้อมเข้ามาใกล้ๆ ร่างสูงที่กำลัง
คลอเคลียอยู่กับสาวสวยในชุดดำอีกต่างหาก

“ออกไปเดินด้วยกันมั๊ยคะ ^^”

ริมฝีปากเคลือบลิปสติกสีแดงสดส่งรอยยิ้มหวานมาให้ เธอเชิญชวนไรเฟิลโดยไม่สนใจผู้หญิงอีกคนที่
ยืนอยู่ข้างกายเขาเลยสักนิด

“เรากำลังคุยกันสนุกเชียว จริงมั๊ยคะ ^^” ร่างบางในชุดเดรสสีน้ำเงินรีดรอยยิ้มราวกับผู้ถือไฟเหนือ
กว่า ก่อนจะหันไปถามชายหนุ่มข้างกาย

“ก็จริง...” ไรเฟิลกระตุกรอยยิ้มที่มุมปากอย่างเจ้าเล่ห์ เขาจับเครื่องตีมน้ำสีอำพันในมือ ก่อนจะเหลือบ
มองแอลเจลิน่าด้วยหางตา “...แต่ชักน่าเบื่อแล้วละ”

คำตอบสุดท้ายทำให้ริมฝีปากสวยสีแดงของแอลเจลิน่าหยักขึ้นเป็นรอยยิ้ม ตรงกันข้ามกับสาวสวยใน
ชุดดำที่กำลังกริรร้องในใจเพราะถูกหักหน้าอย่างไม่มีชั้นดี

“คิก...ถ้าฉันระหว่างฉันกับผู้หญิงคนนี้ ฉันว่าฉันทำให้คุณสนุกมากกว่านี้ได้นะ” แอลเจลิน่ากริรรอยยิ้ม
ร้ายกาจ พร้อมกับยกแขนขึ้นโอบรอบที่ต้นคอของไรเฟิลอย่างถือสิทธิ์ ดวงตาหวานเชื่อมเพราะฤทธิ์ของบลูกามี
กาเซ่เหลือบมองไปที่สาวสวยอีกคนที่ทำหน้าที่ไม่พอใจสุดพลัง

“จริงดิ” ไรเฟิลเลิกคิ้วถามด้วยแววตาแพรวพราว รอยยิ้มหยันปรากฏขึ้นอย่างอยากรู้

“นี่! ไม่สนใจกันเลยหรอ!!” เสียงแหลมของใครอีกคนถามอย่างเอาเรื่อง เมื่อเห็นว่าแววตาดำสนิทคู่นั้น ไม่ได้สะท้อนภาพของเธออีกต่อไปแล้ว

“หึ! ไว้คุยกันวันหลังแล้วกันนะคนสวย” ไรเฟิลตอบบัดอย่างไม่ใส่ใจ ก่อนจะโอบเอวบางของนางแบบสาวไปที่แดนซ์ฟลอร์ โดยไม่สนใจคำคำทอที่ร่ายยาวเป็นชุดของผู้หญิงข้างหลังเลยสักนิด อีกทั้งดวงตาดำสนิทนั้นยังเหลือบมองไปที่กลุ่มเพื่อนๆ ของเขาที่คอยจับตามองอยู่ แล้วริมฝีปากของเขาก็หยักขึ้นเป็นรอยยิ้มส่งไปให้เพื่อนๆ ของเขาอย่างผู้ชนะ

แต่ดูเหมือนรอยยิ้มแห่งชัยชนะจะอยู่ได้ไม่นาน เมื่อเสียงโทรศัพท์มือถือของไรเฟิลดังขึ้นชัดเจนจนได้ยิน แม้จะขัดใจและติดพันกับสาวสวยตรงหน้า แต่เขาก็ไม่รีรอที่จะรับสายของไอ้บ้าที่เหนือกว่าที่โทรมาในเวลาแบบนี้

“ขอตัวสักครู่นะครับ” ร่างสูงพลอยอ้อมแขนแข็งแรงของตัวเองออกจากเอวบางของนางแบบสาว ก่อนที่จะเอื้อมมือหยิบโทรศัพท์ในกระเป๋าเสื้อสูท หน้าจอแบบ Touch Phone ปรากฏชื่อของ ‘เทใจ’ เพื่อนสนิทอีกคนที่ตอนนี้ น่าจะแข่งรถอยู่ที่สนามแข่ง Z

“มีไรวะ!” เสียงทุ้มหนักกรอกคำพูดลงไป สื่อให้รู้ความหมายชัดเจนที่กำลังหงุดหงิดมากแค่ไหน

(นอนอยู่รีไจวะ^^)

“เฮอ!นอนอยู่ มีไรว่ามา”

(นอนไปได้ไงวะ เสียงดังกระหึ่มแบบนี้)

“ไอ้บ้า! รู้อยู่แกใจยังถาม”

(อย่าทำเสียงดูแบบนี้ดิเพื่อน ว่าแต่ติดพันอยู่รีเปลา)

คำถามของคนปลายสายทำให้ไรเฟิลหันไปมองแองเจลีน่า ที่ตอนนี้ย้ายร่างระเห่ไปที่แดนซ์ฟลอร์เรียบร้อยแล้ว และกำลังเคลื่อนไหวบอดี้สุดเรตนั้นตามจังหวะดนตรีที่ร้อนแรงขึ้นเรื่อยๆ นางแบบสาวกระดิกนิ้วเรียกเขาอย่างเชิญชวน ทำให้ร่างสูงสงรอยยิ้มกลับไป

“ไม่วะ มีอะไรก็ว่ามาเลย” ไรเฟิลให้คำตอบกับคนปลายสาย เมื่อเขาเป็นผู้ชนะในเกมนี้แล้ว สาวสวยอย่างแองเจลีน่าก็ไม่ได้มีความหมายอีกต่อไป เพราะความจริงแล้วนายนัดสาวสนิทคู่นี้ไม่ได้สะท้อนภาพของเธออย่างลุ่มหลงคลั่งไคล้ หากแต่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสมเพชเวทนาเท่านั้น พูดตรงๆ ก็คือถ้าไม่ใช่เพราะเกม เขาก็ไม่สนใจในตัวเธอเลยด้วยซ้ำไป

(จันเอา SLR ของแกมาขี้ SLR อีกคันหนอยดิวะ)

เพียงแค่เพื่อนคนสนิทเคยถึง SLR หรือ Mercedes-Benz SLR McLaren รถยนต์สุดยอชูปเปอร์คาร์ที่เขาทุ่มเงินหลายสิบล้านเพื่อให้ได้มาครอบครองแล้วนั้น ยิ่งทำให้นายนัดสาวสนิทนั้นเบิกกว้างขึ้นมาอย่างสนใจ

“SLR นั้นของขาประจำหรือน้ำใหม่วะ”

(น้ำใหม่วะ)

“แล้วพวกแกไม่มีปัญญารึไง”

(ปัญญามี แต่ขนาดฝีมืออย่างไอ้ทริปเปิ้ลยังแพ้ราบคาบเลยนะเว้ย นี่ไอ้เฒ่าโรมกำลังทำตัวล่ออยู่ เห็นว่าไอ้เนี้ยมันเจตนาดีเลยไม่อยากให้พลาด ว่า...จะม้ามัย หรือถ้าปอดแหก กลัวเป็นไอ้ขี้แพ้ก็ไม่ต้องมาก็ได้นะเว้ย)

“เหอะ!คำว่าไอ้ขี้แพ้ ไรบอกกับไอ้หน้าใหม่นั้นเหอะวะ”

(ให้จริงเหอะ! เพราะถ้าใครแพ้ เรียกไอ้พวกนั้นว่าไอ้ตุ๋นไปเลยดีกว่า)

“ทำไมวะ”

(เพราะเจ้าของ SLR คันนั้นเป็นผู้หญิงอะดิ)

“ว่าไงนะ!”

(เจ้าของ SLR คันนั้นเป็นผู้หญิง แม่เงยคิ้วดีศรีชะมัด เฮ้ย!ทำไมเงยบไปวะ ฟังอยู่มัยไ้ไรเฟิล...)

ดีด!

ไรเฟิลกดตัดสายทิ้ง พร้อมกับพาร่างสูงกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเซนติเมตรออกจากคับไปทันที โดยไม่สนใจแสงเจลิน่าที่กำลังมึนงงเมื่อเห็นชายหนุ่มเดินจากไปด้วยท่าทางริบร้อน ใบหน้าหล่อคมเข้มที่บอกได้ชัดเจนว่ากำลังเกรี้ยวโกรธสุดพลังนั้น ทำให้เพื่อนๆ ในกลุ่มที่คอยจับตามองอยู่ต่างมองหน้ากันอย่างสงสัย

เพราะเหตุใด...ไรเฟิลถึงได้มีท่าทางเปลี่ยนไปอย่างฉับพลันเช่นนี้!

สนามแข่ง Z

บรีนนนนนน!!!!!!!!!!!!

บรีนนนนนนนน!!!!!!!!!!!!

“ไว้ววววว~วู้วๆ ๆ ๆ ๆ ~~!!!!”

“กรี๊ดดดดดดด!!!!”

เสียงให้ร้องของบรรดาคนดูบนอัฒจันทร์ดังสนั่นไปทั่วบริเวณ แต่ก็ยังไม่สามารถกลบเสียง Mercedes-Benz และ Bugatti Veyron ที่กำลังขับเคี่ยวอยู่ในสนามอย่างดุเดือดได้

“นั่นนะเธอ”

ผมที่ยืนฟังรถ Mercedes-Benz ของตัวเองถามไ้เท่าใจที่กำลังดูการแข่งขันอย่างไม่ละสายตา

“เฮอ!แม่งโคตรเจ๋งเลยวะ ขนาด Bugatti Veyron ของไอ้เมอโรมยังตามไม่ทันเลย”

บรีนนนนนนนน!!!!!!!!!!!!

บรีนนนนนน!!!!!!!!!!!!

เสียงเครื่องยนต์ของรถราคาแพงสุดคู่ทั้งสองคันคำรามเสียงดังอีกครั้ง ก่อนที่ Mercedes-Benz คันนั้นจะซิงชัยชนะไปได้

บรีดดดดด...!!!!!!!!!!!!

เสียงนกหวีดดังขึ้นเป็นสัญญาณว่าจบการแข่งขันในรอบนี้แล้ว Bugatti Veyron ในสภาพราวกับผ่านสมรภูมิมาอย่างหนักค่อยๆ ขับเคลื่อนมาจอดเทียบ กับ Mercedes-Benz ของผม

“บ๊าชิบ!” ไอ้เมอโรมสบถออกมาหลังจากที่ก้าวลงจากรถมายืนข้างๆ ไอ้เท่าใจ พลันสายตาก็จับจ้องไปที่ Mercedes-Benz อีกคันที่จอดอยู่ไม่ไกลนักอย่างเจ็บใจสุดพลัง

“ไง!แพ่หมดรูปเลยนะ” ผมทักไอ้เมอโรมที่บั่นหน้าไม่สบอารมณ์ มันคงจะหงุดหงิดที่ Bugatti Veyron ราคาแพงที่สุดในสนามแข่งแห่งนี้ของมันแพ้อย่างไม่เป็นท่า แต่ก็อย่างว่าแหละนะ รถราคาแพงๆ ใช่ว่าจะชนะเสมอไป ฝีมือและเล่ห์เหลี่ยมต่างหากที่จะเอาชนะการแข่งขันแบบนี้ได้

“แล้วแกไม่ลงรีใจ” ไอ้เมอโรมถามกลับ

“ลงแน่ ว่าแต่แกพนันอะไรวะ”

“แกก็น่าจะรู้”

มันยักคิ้วและยิ้มเจ้าเล่ห์อย่างรู้กัน ก่อนจะหันไปคุ้ยคุ้ยของที่กำลังตรวจเช็คสภาพเครื่องยนต์

“เออ จินฉินขอตัวก่อนละกัน”

ผมพูดแล้วเดินตรงเข้าไปหา Mercedes-Benz อีกคันที่สภาพพังยับเยินไม่แพ้รถของไอ้เมอโรมเลยสักนิด ซึ่งตอนนี้ประตูรถฝั่งคนขับถูกเปิดออก แล้วร่างของใครคนหนึ่งก็ก้าวออกมา

เพียงแค่รองเท้า**คอนเวิร์ตส์**ออกสตาร์ตสีดำแตะถึงพื้น อัตราการเต้นของหัวใจผมก็แรงขึ้นอีกไม่รู้กี่เท่าตัว ผมแทบจะตรงเข้าไปกระซากร่ำงั้นให้หันมาคุยกันในเรื่อง แต่สิ่งที่ทำได้คือยืนรออยู่ตรงนี้อย่างสงบ พยายามระงับโทสะที่แทบจะระเบิดออกมาเต็มพิกัดอย่างอดกลั้นที่สุด

“อ้าว! นาย...” ร่างบางในชุดเสื้อยืดคอวีสีขาวสวมทับด้วยแจ็กเก็ตสีดำ กางเกงยีนส์สีซีดๆ แกรมยังขาดเป็นจุดๆ อีกต่างหากร้องขึ้น เมื่อดวงตากกลมโตนั้นเห็นผมที่เดินมาหยุดอยู่ตรงหน้า

“โง่ละ! -_-” ผมทักด้วยน้ำเสียงขุ่นๆ

“แหะๆ หัวดีอะไรเฟิล ^_^;”

ยัยนั่นที่เอาชนะผู้ชายมากมายในคำคืนนี้ตกทายผม พร้อมกับส่งรอยยิ้มแฉ่งๆ มาให้ และดูเหมือนเพื่อนๆ ของผมที่คอยจับตามองอยู่จะพากันงงกันไปตามๆ กัน เพราะท่าทางที่ดูเหมือนจะรู้จักกันของผมกับยัยนี้นะสิ

แต่ก็ใช่! ผมกับยัยนี้รู้จักกันจริงๆ นั่นแหละ

“เหอะ! ไม่ต้องทำมายิ้มเลยนะ รู้มั้ยว่าถ้าคุณพ่อของเธอรู้เข้าจะเป็นยังไง ที่ลูกสาวหนีออกมาแข่งรถ ดึกๆ ตื่นๆ แบบนี้อีกแล้วนะ ท่านต้องโทษฉันเพราะคิดว่าฉันเป็นคนชวนเธอมาแน่ๆ ให้ตายเหอะ! เธอเนี่ยมันชอบหาเรื่องวุ่นวายมาให้ชะมัดเลยอะ ศิริน!”

สถาบันได้เลยว่าผมพยายามข่มใจให้เย็นลงแล้วจริงๆ แต่พอเห็นรอยยิ้มที่ยัยนั่นส่งมาให้แล้วมันอดที่จะว่าไม่ได้ ก็ยัยบ้านี่นะ! ชอบทำให้เป็นห่วงอยู่เรื่อยเลยนะสิ

“ก็ไ้บ้านี่มันท้ามา ฉันก็ต้องรับไว้ดิ อีกอย่างกะมานัดล้างตา ไม่คิดว่ามาแล้วมีคนอื่นมาทำเยอะขนาดนี้อะ”

“เธอเป็นผู้หญิง แค่ปฏิเสธมันจะไปยากอะไรอะ”

“ก็เพราะหาว่าเป็นผู้หญิงแล้วไม่กล้าอะดิ มันเสียศักดิ์ศรีหมดนะเพีย!”

“ยัยบ้า! ของแบบนี้เป็นเฉพาะกับผู้ชายก็พอ ผู้หญิงแบบเธอนะนั่งดูคอยให้กำลังใจตรงขอบสนามก็พอแล้ว”

“แล้วสุดท้ายก็ต้องไปขึ้นเตียงกับคนที่ชนะไปปะ แหะละ~ทุเรศที่สุด”

“ฉันไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น”

“แล้วนายหมายความว่าอะไรอะ”

“ให้~ช่วยเข้าใจหน่อยเซ! ว่าคนเค้าเป็นห่วงอะยัยบ้า!”

“Stop! หยุดแค่นั้นแหละ!!” ไอ้เทใจเดินเข้ามาคั่นกลางเป็นเชิงห้าม แล้วมองหน้าผมกับยัยนี้สลับกัน “นี่แกรู้จักยัยนี้ด้วยเหรอะ”

“เออดิอะ! เห็นแบบนี้ยังไม่รู้จักเหรอเง้อเง้ง” ผมตอบไอ้เทใจอย่างหงุดหงิด

“ใครวะ!ทำไมพวกฉันไม่เห็นรู้จัก” คราวนี้เป็นคำถามของไอ้เมอโรม ไม่รู้ไอ้บ้านี้เดินเข้ามาใกล้พวกเรา ตั้งแต่ตอนไหน แถมยังมีไอ้ทริปเปิ้ลกับไอ้ฮิสชูและไอ้ซัลไฟล์ยกทัพตามมาสมทบอีก แถมแววดาของพวกมัน แต่ละคนยังแสดงออว่าความอยากรู้เต็มพิกัดอีกต่างหาก

“งั้นพวกแกก็จะได้รู้จักวันนี้แหละ!” ผมพูดพร้อมกับเดินเข้าไปหยุดอยู่ข้างๆ คิรินที่ยืนหันหน้ามาอย่าง เบื่อหน่าย

“เฮ้ย! นายคงไม่คิดจะประกาศให้คนทั้งสนามรู้หรอกนะ”

“ทำไม!กลัวใครเข้าใจผิดรีง”

คำถามของคิรินทำให้ผมส่งสายตามคมๆ ไปให้ ก่อนจะเลิกคิ้วถามกลับไปอย่างกวนๆ หึ!คงคิดว่าผู้ชาย อย่างผมไม่กล้าเปิดเผยสถานะที่แท้จริงของเรากับใครอย่างงั้นสินะ ขอบอกเลยว่าเธอคิดผิดถนัดแล้ว!

“เปล้า!ยังงี้ก็ได้ ฉันไม่แคร์สื่ออยู่แล้ว” คิรินยกไหล่เป็นเชิงบอกว่าให้ผมทำในสิ่งที่กำลังจะทำได้ตามสบาย

“เฮ้ยๆ !พวกกันสองคนอยู่ได้ จะบอกได้ยังว่ายัยนี่เป็นใคร” เสียงของไอ้ซัลไฟล์ดังขึ้น ทำให้ผมละสายตาจากคิรินไปสบกับดวงตาสีนิลที่กำลังจับจ้องมาที่เธออย่างไม่วางตา

“ยัยนี่ชื่อคิริน” ผมแนะนำชื่อของยัยนี่ให้พวกมันรู้จัก

“อย่าบอกนะว่าเป็นแฟนคนล่าสุดของแกอะ” ไอ้ฮิสชูขมวดคิ้วหนาของมันเข้าหากันอย่างสงสัย

“เนี่ยนะแฟน! ฉันก็รู้จักแกมานานนะ ยัยนี่ต่างจากเซเลน่าหรือไมก็วาเนสซาลิบลับ จริงๆ แล้วก็ทุกคนที่ แกเคยควั่นนั่นแหละ ยัยนี่ไม่ใช่แฟนแกหรอกใช้มั้ยวะไรเฟิล”

คำพูดของไอ้เทใจทำให้คิรินเลิกคิ้วขึ้นก่อนจะเหลือบสายตามองหน้าผมมึนๆ คอยดูท่าทีว่าผมจะให้คำตอบกับเพื่อนๆ ทั้งสี่คนนี้ยังงี้ แต่แน่นอนว่าผมต้องพูดความจริงออกไปแน่!

“ถูก! คิรินไม่ใช่แฟนฉัน” นี่ความจริงในข้อแรก...

“นั่นไง” < ไอ้เทใจ

“นี่กแล้ว” < ไอ้ซัลไฟล์

“แต่เป็นผู้หญิงที่อาจมีสิทธิในชีวิตของฉันทุกประการ” และนี่คือความจริงในข้อที่สอง...

“หมายความว่าไงวะ” < ไอ้ทริปเปิ้ล

และความจริงข้อสุดท้ายก็คือ...

“ผู้หญิงที่ชื่อคิรินคนนี้...เป็นคู่หมั้นของฉัน!”

“คู่หมั้น OoO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!”

ทุกคนพากันตะลึงงันไปตามๆ กัน รวากับเพิ่งรับรู้สิ่งมหัศจรรย์อะไรแบบนั้น แต่ผมรู้...ใครจะไปคิดล่ะ ว่าผู้ชายที่ได้รับฉายา ‘คาสโนว่าแห่งทรานซิส’ คนที่ไม่เคยผูกพันกับผู้หญิงคนไหนแม้แต่คนเดียวอย่างผม จะมีผู้หญิงที่อาจจะมามีสิทธิในชีวิตของผมห่วงถูกต้องทุกประการ และมีตำแหน่งเป็นคู่หมั้นอีกด้วย

หึ!ในสายตาของพวกคุณตอนนี้ คงจะมองว่าผมเลวมากใช้มั้ย ทั้งๆ ที่มีคู่หมั้นอย่างคิรินอยู่แล้ว แต่ผมกลับทำเรื่องเสเพลสรวล พูดอย่างเร่ร่อนวุ่นวายระหว่างผมกับแองเจลิน่ายังงี้ละ แต่สาบานต่อพระเจ้าได้เลยว่าตลอดชีวิตหัวใจของผมมันซื่อสัตย์ต่อผู้หญิงคนนี้เพียงคนเดียว

ใช่...ผมรักคิรินมานานแล้ว แต่เพราะเหตุผลบางอย่างทำให้ผมต้องสร้างความเป็นชาปกปิดความรู้สึก
ที่แท้จริงเอาไว้ แต่บางครั้งในส่วนลึกของหัวใจมันก็อดที่จะระเบิดออกมาไม่ได้ เมื่อเห็นเธอแอบออกมาแข่งรถ
และวางเดิมพันอะไรที่เสี่ยงอันตรายกับผู้ขายพวกนั้นอยู่เรื่อย

ให้ตายเถอะ! ถึงจะรักมากแค่ไหน แต่มีคูนั่นอย่างยัยบ้านี้มันปวดหัวจริงๆ เลยวะ! --